

ΚΛΙΣΗ ΜΕΤΟΧΩΝ

α) Μετοχές δευτερόκλιτες

2. Κλίνονται όπως τα επίθετα σε **-ος, -η, -ον** (σοφός, σοφή, σοφόν – ξένος, ξένη, ξένον)

Όλες οι δευτερόκλιτες μετοχές:

1. Λήγουν σε **-μενος, -μένη, -μενον**

2. Κλίνονται:

ὁ λυόμενος, λυσόμενος, λελυμένος κτλ. (αρσενικό γένος)	> όπως ὁ ἄνθρωπος
ἡ λυομένη, λυσομένη, λελυμένη κτλ. (θηλυκό)	> όπως ἡ κόμη
τὸ λυόμενον, λυσόμενον, λελυμένον κτλ. (ουδέτερο)	> όπως τὸ δῶρον

1. ὁ λυόμενος, ἡ λυομένη, τὸ λυόμενον (μτχ. μέσου ενεστώτα)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ λυόμενος	ἡ λυομένη	τὸ λυόμενον
Γεν.	τοῦ λυομένου	τῆς λυομένης	τοῦ λυομένου
Δοτ.	τῷ λυομένῳ	τῇ λυομένῃ	τῷ λυομένῳ
Αιτ.	τὸν λυόμενον	τὴν λυομένην	τὸ λυόμενον
Κλητ.	ὦ λυόμενε	ὦ λυομένη	ὦ λυόμενον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ λυόμενοι	αἱ λυόμεναι	τὰ λυόμενα
Γεν.	τῶν λυομένων	τῶν λυομένων	τῶν λυομένων
Δοτ.	τοῖς λυομένοις	ταῖς λυομέναις	τοῖς λυομέναις
Αιτ.	τούς λυομένους	τάς λυομένας	τὰ λυόμενα
Κλητ.	ὦ λυόμενοι	ὦ λυόμεναι	ὦ λυόμενα

2. ὁ λυσόμενος, ἡ λυσομένη, τὸ λυσόμενον (μτχ. μέσου μέλλοντα)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ λυσόμενος	ἡ λυσομένη	τὸ λυσόμενον
Γεν.	τοῦ λυσομένου	τῆς λυσομένης	τοῦ λυσομένου
Δοτ.	τῷ λυσομένῳ	τῇ λυσομένῃ	τῷ λυσομένῳ
Αιτ.	τὸν λυσόμενον	τὴν λυσομένην	τὸ λυσόμενον
Κλητ.	ὦ λυσόμενε	ὦ λυσομένη	ὦ λυσόμενον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ λυσόμενοι	αἱ λυσόμεναι	τὰ λυσόμενα
Γεν.	τῶν λυσομένων	τῶν λυσομένων	τῶν λυσομένων
Δοτ.	τοῖς λυσομένοις	ταῖς λυσομέναις	τοῖς λυσομένοις
Αιτ.	τούς λυσομένους	τάς λυσομένας	τὰ λυσόμενα
Κλητ.	ὧ λυσόμενοι	ὧ λυσόμεναι	ὧ λυσόμενα

3. ὁ λυσάμενος, ἡ λυσαμένη, τὸ λυσάμενον (μτχ. μέσου αορίστου)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ λυσάμενος	ἡ λυσαμένη	τὸ λυσάμενον
Γεν.	τοῦ λυσαμένου	τῆς λυσαμένης	τοῦ λυσαμένου
Δοτ.	τῷ λυσαμένῳ	τῇ λυσαμένῃ	τῷ λυσαμένῳ
Αιτ.	τὸν λυσάμενον	τὴν λυσαμένην	τὸ λυσάμενον
Κλητ.	ὦ λυσάμενε	ὦ λυσαμένη	ὦ λυσάμενον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ λυσάμενοι	αἱ λυσάμεναι	τὰ λυσάμενα
Γεν.	τῶν λυσαμένων	τῶν λυσαμένων	τῶν λυσαμένων
Δοτ.	τοῖς λυσαμένοις	ταῖς λυσαμέναις	τοῖς λυσαμένοις
Αιτ.	τούς λυσαμένους	τάς λυσαμένας	τὰ λυσάμενα
Κλητ.	ὧ λυσάμενοι	ὧ λυσάμεναι	ὧ λυσάμενα

4. ὁ λελυμένος, ἡ λελυμένη, τὸ λελυμένον (μτχ. μέσου παρακειμένου)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ λελυμένος	ἡ λελυμένη	τὸ λελυμένον
Γεν.	τοῦ λελυμένου	τῆς λελυμένης	τοῦ λελυμένου
Δοτ.	τῷ λελυμένῳ	τῇ λελυμένῃ	τῷ λελυμένῳ
Αιτ.	τὸν λελυμένον	τὴν λελυμένην	τὸ λελυμένον
Κλητ.	ὦ λελυμένε	ὦ λελυμένη	ὦ λελυμένον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ λελυμένοι	αἱ λελυμέναι	τὰ λελυμένα
Γεν.	τῶν λελυμένων	τῶν λελυμένων	τῶν λελυμένων
Δοτ.	τοῖς λελυμένοις	ταῖς λελυμέναις	τοῖς λελυμένοις
Αιτ.	τούς λελυμένους	τάς λελυμένας	τὰ λελυμένα
Κλητ.	ὦ λελυμένοι	ὦ λελυμέναι	ὦ λελυμένα

5. **ὁ τιμώμενος, ἡ τιμωμένη, τὸ τιμώμενον** (μτχ. ενεστώτα του τιμάομαι-ῶμαι)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ τιμώμενος	ἡ τιμωμένη	τὸ τιμώμενον
Γεν.	τοῦ τιμωμένου	τῆς τιμωμένης	τοῦ τιμωμένου
Δοτ.	τῷ τιμωμένῳ	τῇ τιμωμένῃ	τῷ τιμωμένῳ
Αιτ.	τὸν τιμώμενον	τὴν τιμωμένην	τὸ τιμώμενον
Κλητ.	ὦ τιμώμενε	ὦ τιμωμένη	ὦ τιμώμενον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ τιμώμενοι	αἱ τιμώμεναι	τὰ τιμώμενα
Γεν.	τῶν τιμωμένων	τῶν τιμωμένων	τῶν τιμωμένων
Δοτ.	τοῖς τιμωμένοις	ταῖς τιμωμέναις	τοῖς τιμωμένοις
Αιτ.	τοὺς τιμωμένους	τὰς τιμωμένας	τὰ τιμώμενα
Κλητ.	ὦ τιμώμενοι	ὦ τιμώμεναι	ὦ τιμώμενα

6. **ὁ ποιούμενος, ἡ ποιουμένη, τὸ ποιούμενον** (μτχ. ενεστώτα του ποιέομαι-οῦμαι)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ ποιούμενος	ἡ ποιουμένη	τὸ ποιούμενον
Γεν.	τοῦ ποιουμένου	τῆς ποιουμένης	τοῦ ποιουμένου
Δοτ.	τῷ ποιουμένῳ	τῇ ποιουμένῃ	τῷ ποιουμένῳ
Αιτ.	τὸν ποιούμενον	τὴν ποιουμένην	τὸ ποιούμενον
Κλητ.	ὦ ποιούμενε	ὦ ποιουμένη	ὦ ποιούμενον

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ ποιούμενοι	αἱ ποιούμεναι	τὰ ποιούμενα
Γεν.	τῶν ποιουμένων	τῶν ποιουμένων	τῶν ποιουμένων
Δοτ.	τοῖς ποιουμένοις	ταῖς ποιουμέναις	τοῖς ποιουμένοις
Αιτ.	τοὺς ποιουμένους	τὰς ποιουμένας	τὰ ποιούμενα
Κλητ.	ὦ ποιούμενοι	ὦ ποιούμεναι	ὦ ποιούμενα

7. **ὁ δηλούμενος, ἡ δηλουμένη, τὸ δηλούμενον** (μτχ. ενεστώτα του δηλόομαι-οῦμαι)

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ δηλούμενος	ἡ δηλουμένη	τὸ δηλούμενον
Γεν.	τοῦ δηλουμένου	τῆς δηλουμένης	τοῦ δηλουμένου
Δοτ.	τῷ δηλουμένῳ	τῇ δηλουμένῃ	τῷ δηλουμένῳ
Αιτ.	τὸν δηλούμενον	τὴν δηλουμένην	τὸ δηλούμενον
Κλητ.	ὦ δηλούμενε	ὦ δηλουμένη	ὦ δηλούμενον

Πληθυντικός αριθμός			
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οί δηλούμενοι	αί δηλούμεναι	τὰ δηλούμενα
Γεν.	τῶν δηλουμένων	τῶν δηλουμένων	τῶν δηλουμένων
Δοτ.	τοῖς δηλουμένοις	ταῖς δηλουμέναις	τοῖς δηλουμένοις
Αιτ.	τοὺς δηλουμένους	τάς δηλουμένας	τὰ δηλούμενα
Κλητ.	ὧ δηλούμενοι	ὧ δηλούμεναι	ὧ δηλούμενα

8. ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον (μτχ. ενεστώτα του δείκνυμαι)

Ενικός αριθμός			
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ δεικνύμενος	ἡ δεικνυμένη	τὸ δεικνύμενον
Γεν.	τοῦ δεικνυμένου	τῆς δεικνυμένης	τοῦ δεικνυμένου
Δοτ.	τῷ δεικνυμένῳ	τῇ δεικνυμένῃ	τῷ δεικνυμένῳ
Αιτ.	τὸν δεικνύμενον	τὴν δεικνυμένην	τὸ δεικνύμενον
Κλητ.	ὦ δεικνύμενε	ὦ δεικνυμένη	ὦ δεικνύμενον

Πληθυντικός αριθμός			
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ δεικνύμενοι	αἱ δεικνύμεναι	τὰ δεικνύμενα
Γεν.	τῶν δεικνυμένων	τῶν δεικνυμένων	τῶν δεικνυμένων
Δοτ.	τοῖς δεικνυμένοις	ταῖς δεικνυμέναις	τοῖς δεικνυμένοις
Αιτ.	τοὺς δεικνυμένους	τάς δεικνυμένας	τὰ δεικνύμενα
Κλητ.	ὧ δεικνύμενοι	ὧ δεικνύμεναι	ὧ δεικνύμενα

β) Μετοχές τριτόκλιτες

Λήγουν σε:

1. -ās, -āśā, - āśā ή -ās, -āśa, -ān
2. -είς, -είσα, -έν
3. -ούς, -ούσα, -όν
4. -ύς, -ύσα, -ύν
5. -ων, -ουσα, -ον
6. -ῶν, -ῶσα, -ῶν
7. -ῶν, -οῦσα, -οῦν
8. -(κ, φ, χ) ὡς, -υῖα, -ὀς
9. -ὡς, -ῶσα, -ὠς (-ὀς)

1. -ας, -ασα, -αν (-σας, -σασα, -σαν) (-ψας, -ψασα, -ψαν) (-ξας, -ξασα, -ξαν)	ὁ λύσας, ἡ λύσασα, τὸ λῦσαν (μτχ. ενεργ. αορίστου α' ἔλυσα του ρ. λύω) [ὁ γράψας // ὁ τάξας // ὁ μείνας]
--	---

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	λύσας	ἡ	λύσασα	τὸ	λῦσαν
Γεν.	τοῦ	λύσαντος	τῆς	λυσάσης	τοῦ	λύσαντος
Δοτ.	τῷ	λύσαντι	τῇ	λυσάσῃ	τῷ	λύσαντι
Αιτ.	τὸν	λύσαντα	τὴν	λύσασαν	τὸ	λῦσαν
Κλητ.	ὦ	λύσας	ὦ	λύσασα	ὦ	λῦσαν

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	λύσαντες	αἱ	λύσασαι	τὰ	λύσαντα
Γεν.	τῶν	λυσάντων	τῶν	λυσασῶν	τῶν	λυσάντων
Δοτ.	τοῖς	λύσασιν	ταῖς	λυσάσαις	τοῖς	λύσασιν
Αιτ.	τούς	λύσαντας	τάς	λυσάσας	τὰ	λύσαντα
Κλητ.	ὧ	λύσαντες	ὧ	λύσασαι	ὧ	λύσαντα

-ας, -ασα, -αν	ὁ μείνας, ἡ μείνασα, τὸ μείναν (μτχ. ενεργ. αορίστου α' ἄσιγμου ἔμεινα του ρ. μένω)
----------------	---

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	μείνας	ἡ	μείνασα	τὸ	μείναν
Γεν.	τοῦ	μείναντος	τῆς	μεινάσης	τοῦ	μείναντος
Δοτ.	τῷ	μείναντι	τῇ	μεινάσῃ	τῷ	μείναντι
Αιτ.	τὸν	μείναντα	τὴν	μείναςαν	τὸ	μείναν
Κλητ.	ὦ	μείνας	ὦ	μείνασα	ὦ	μείναν

Πληθυντικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οί	μείναντες	αί	μείνασαι	τὰ	μείναντα
Γεν.	τῶν	μεινάντων	τῶν	μεινασῶν	τῶν	μεινάντων
Δοτ.	τοῖς	μείνασι	ταῖς	μεινάσαις	τοῖς	μείνασι
Αιτ.	τούς	μείναντας	τάς	μεινάσας	τὰ	μείναντα
Κλητ.	ὧ	μείναντες	ὧ	μείνασαι	ὧ	μείναντα

Ἔτσι κλίνονται οι μετοχές ενεργητικού αορίστου α΄:

ὁ ἀπολέσας, ἡ ἀπολέσασα, τὸ ἀπολέσαν (ἀπώλεσα < ἀπόλλυμι)	ὁ συλλέξας, ἡ συλλέξασα, τὸ συλλέξαν (συνέλεξα < συλλέγω)
ὁ γράψας, ἡ γράψασα, τὸ γράψαν (ἔγραψα<γράφω)	ὁ τάξας, ἡ τάξασα, τὸ τάξαν (ἄ) (ἔταξα < τάττω)
ὁ δόξας, ἡ δόξασα, τὸ δόξαν (ἔδοξα < δοκῶ)	ὁ τρέψας, ἡ τρέψασα, τὸ τρέψαν (ἔτρεψα < τρέπω)
ὁ δεήσας, ἡ δεήσασα, τὸ δεήσαν (ἐδέησα < δέω)	ὁ θρέψας, ἡ θρέψασα, τὸ θρέψαν (ἔθρεψα < τρέφω)
ὁ ἐάσας, ἡ ἐάσασα, τὸ ἐάσαν (εἶασα < ἐάω-ῶ)	ὁ ὠσας, ἡ ὠσασα, τὸ ὠσαν (ἔωσα < ὠθῶ)
ὁ ἐλάσας, ἡ ἐλάσασα, τὸ ἐλάσαν (ἤλασα< ἐλαύνω)	
ὁ κατάξας, ἡ κατάξασα, τὸ κατάξαν (κατέαξα < κατάγνυμι)	Αόριστος ενεργητικός α΄ άσιγμος
ἐλκύσας, ἐλκύσασα, ἐλκύσαν (εἴλκυσα < ἐλκω)	ὁ ἀγγεῖλας, ἡ ἀγγεῖλασα, τὸ ἀγγεῖλαν (ἠγγεῖλα < ἀγγέλλω)
ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν (ἔλεξα < λέγω)	ὁ ἄρας, ἡ ἄρασα,τὸ ἄραν (ἦρα < αἶρω)
ὁ ὁμόσας, ἡ ὁμόσασα, τὸ ὁμόσαν (ὥμοσα< ὁμνυμι)	ἐγείρας, ἐγείρασα, ἐγείραν (ἠγείρα < ἐγείρω)
ὁ πλεύσας, ἡ πλεύσασα, τὸ πλεῦσαν (ἔπλευσα < πλέω)	ὁ μείνας, ἡ μείνασα, τὸ μείναν (ἔμεινα < μένω)
ὁ πράξας, ἡ πράξασα, τὸ πράξαν (ἔπραξα < πράττω)	ὁ στείλας, ἡ στείλασα, τὸ στείλαν (ἔστειλα < στέλλω)
ὁ ρήξας, ἡ ρήξασα, τὸ ρήξαν (ἔρρηξα < ρήγνυμι)	ὁ τείνας, ἡ τείνασα, τὸ τεῖναν (ἔτεινα < τείνω)
ὁ σπείσας, ἡ σπείσασα, σπεῖσαν (ἔσπεισα < σπένδω)	ὁ φήνας, ἡ φήνασα, τὸ φήναν (ἔφηνα < φαίνω)
	φθείρας, φθείρασα, φθείραν (ἔφθειρα < φθείρω)

[-άς, -ᾶσα, -άν] ὁ ἰστάς, ἡ ἰστᾶσα, τὸ ἰστάν (μτχ. ενεστώτα του ἴστημι)

Ενικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	ἰστάς	ἡ	ἰστᾶσα	τὸ	ἰστάν
Γεν.	τοῦ	ἰσtάντος	τῆς	ἰστάσης	τοῦ	ἰσtάντος
Δοτ.	τῷ	ἰσtάντι	τῇ	ἰστάσῃ	τῷ	ἰσtάντι
Αιτ.	τὸν	ἰσtάντα	τὴν	ἰστᾶσαν	τὸ	ἰστάν
Κλητ.	ὧ	ἰστάς	ὧ	ἰστᾶσα	ὧ	ἰστάν

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οί	ιστάντες	αί	ιστᾶσαι	τὰ	ιστάντα
Γεν.	τῶν	ιστάντων	τῶν	ιστασῶν	τῶν	ιστάντων
Δοτ.	τοῖς	ιστᾶσι	ταῖς	ιστάσαις	τοῖς	ιστᾶσι
Αιτ.	τούς	ιστάντας	τάς	ιστάσας	τὰ	ιστάντα
Κλητ.	ὧ	ιστάντες	ὧ	ιστᾶσαι	ὧ	ιστάντα

Ἔτσι κλίνονται και οι μετοχές ρημάτων σε –ημι και αορ. β΄:

ὁ ἐμπιπλᾶς, ἡ ἐμπιπλᾶσα, τὸ ἐμπιπλᾶν (ἐμπίμπλημι)
 ὁ ὀνινᾶς, ἡ ὀνινᾶσα, τὸ ὀνινᾶν (ὀνίνημι)
 ὁ πιμπρᾶς, ἡ πιμπρᾶσα, τὸ πιμπρᾶν (πίμπρημι)
 ὁ βᾶς, ἡ βᾶσα, τὸ βᾶν (ἔβην < βαίνω)
 ὁ ἀποδρᾶς, ἡ ἀποδρᾶσα, τὸ ἀποδρᾶν (ἀπέδραν < ἀποδιδράσκω)
 ὁ στάς, ἡ στᾶσα, τὸ στᾶν (ἔστην < ἵσταμαι)

2. **[-θείς, -θεῖσα, -θέν]** ὁ λυθείς, ἡ λυθεῖσα, τὸ λυθέν (μτχ. παθητικού αορίστου α΄ ἐλύθην του λύομαι)

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	λυθείς	ἡ	λυθεῖσα	τὸ	λυθέν
Γεν.	τοῦ	λυθέντος	τῆς	λυθείσης	τοῦ	λυθέντος
Δοτ.	τῷ	λυθέντι	τῇ	λυθείσῃ	τῷ	λυθέντι
Αιτ.	τὸν	λυθέντα	τὴν	λυθεῖσαν	τὸ	λυθέν
Κλητ.	ὦ	λυθείς	ὦ	λυθεῖσα	ὦ	λυθέν

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	λυθέντες	αἱ	λυθεῖσαι	τὰ	λυθέντα
Γεν.	τῶν	λυθέντων	τῶν	λυθεισῶν	τῶν	λυθέντων
Δοτ.	τοῖς	λυθεῖσι	ταῖς	λυθείσαις	τοῖς	λυθεῖσι
Αιτ.	τούς	λυθέντας	τάς	λυθείσας	τὰ	λυθέντα
Κλητ.	ὧ	λυθέντες	ὧ	λυθεῖσαι	ὧ	λυθέντα

[-εῖς, -εῖσα, -έν] ὁ γραφεῖς, ἡ γραφεῖσα, τὸ γραφέν (μτχ. παθητικού αορίστου β΄ ἐγράφ-ην του ρήμ. γράφομαι)

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	γραφεῖς	ἡ	γραφεῖσα	τὸ	γραφέν
Γεν.	τοῦ	γραφέντος	τῆς	γραφείσης	τοῦ	γραφέντος
Δοτ.	τῷ	γραφέντι	τῇ	γραφείσῃ	τῷ	γραφέντι
Αιτ.	τὸν	γραφέντα	τὴν	γραφείσαν	τὸ	γραφέν
Κλητ.	ὦ	γραφεῖς	ὦ	γραφεῖσα	ὦ	γραφέν

Πληθυντικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οί	γραφέντες	αί	γραφείσαι	τά	γραφέντα
Γεν.	τῶν	γραφέντων	τῶν	γραφεισῶν	τῶν	γραφέντων
Δοτ.	τοῖς	γραφείσι	ταῖς	γραφείσαις	τοῖς	γραφείσι
Αιτ.	τούς	γραφέντας	τάς	γραφείσας	τά	γραφέντα
Κλητ.	ὧ	γραφέντες	ὧ	γραφείσαι	ὧ	γραφέντα

[-εῖς, -εῖσα, -ἐν] ὁ **ιεῖς**, ἡ **ιεῖσα**, τὸ **ιέν** (μτχ. ενεργητικού ενεστώτα του ἱημι)

Ενικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	ιεῖς	ἡ	ιεῖσα	τὸ	ιέν
Γεν.	τοῦ	ιέντος	τῆς	ιεῖσης	τοῦ	ιέντος
Δοτ.	τῷ	ιέντι	τῇ	ιεῖσῃ	τῷ	ιέντι
Αιτ.	τὸν	ιέντα	τὴν	ιεῖσαν	τὸ	ιέν
Κλητ.	ὦ	ιεῖς	ὦ	ιεῖσα	ὦ	ιέν

Πληθυντικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	ιέντες	αἱ	ιεῖσαι	τά	ιέντα
Γεν.	τῶν	ιέντων	τῶν	ιεῖσῶν	τῶν	ιέντων
Δοτ.	τοῖς	ιεῖσι	ταῖς	ιεῖσαις	τοῖς	ιεῖσι
Αιτ.	τούς	ιέντας	τάς	ιεῖσας	τά	ιέντα
Κλητ.	ὧ	ιέντες	ὧ	ιεῖσαι	ὧ	ιέντα

Ἔτσι κλίνονται και οι μετοχές **παθητικού αορίστου** (α' και β') και **ενεστώτα** (ρημ. σε -μι):

ἀγγελθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἡγγέλθην < ἀγγέλλομαι)
 ἀνοιχθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἀνέωχθην < ἀνοίγομαι)
 ἄρθεις, -θεῖσα, -θὲν (ἤρθην < αἶρομαι)
 βληθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (έβλήθην < βάλλομαι)
 δηχθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (έδήχθην < δάκνομαι)
 διαλεχθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (διελέχθην < διαλέγομαι)
 δοθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (έδόθην < δίδομαι)
 ἐγερθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἡγέρθην < ἐγείρομαι)
 ἐθείς, ἐθεῖσα, ἐθὲν (εἴθην < ἴεμαι)
 ἐκταθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (έξ-ετάθην < ἐκ-τείνομαι)
 ἐνεχθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἡνέχθην < φέρομαι)
 ἐρωτηθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἠρωτήθην < ἐρωτῶμαι)
 εὔρεθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἠύρέθην < εὔρίσκομαι)
 ἡσθεῖς, -θεῖσα, -θὲν (ἦσθην < ἥδομαι)

κτηθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐκτήθην < κτῶμαι)
 ληφθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐλήφθην < λαμβάνομαι)
 μνησθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐμνήσθην < μμνήσκομαι)
 οἰηθείς, -θεῖσα, -θὲν (ὤήθην < οἶομαι)
 ὀφθείς, -θεῖσα, -θὲν (ὥφθην < ὀρῶμαι)
 πεισθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐπείσθην < πείθομαι)
 ῥωσθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐρρώσθην < ῥώννυμαι)
 ταχθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐτάχθην < τάττομαι)
 τεθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐτέθην < τίθεμαι)
 τρεφθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐτρέφθην < τρέπομαι)
 τρωθείς, -θεῖσα, -θὲν (ἐτρώθην < τιτρώσκομαι)
 ὠσθείς, ὠσθεῖσα, ὠσθὲν (ἐώσθην < ὠθοῦμαι)
 γραφείς, γραφεῖσα, γραφὲν (ἐγράφη < γράφομαι)
 ἐκπλαγείς, -εῖσα, -ἐν (ἐξεπλάγην < ἐκπλήττομαι)
 καταγείς, -εῖσα, -αγὲν (κατεάγην < κατάγνυμαι)
 πληγείς, -εῖσα, -ἐν (ἐπλήγην < πλήττομαι)
 ῥυείς, ῥυεῖσα, ῥυὲν (ἐρρύην < ῥέω)
 στραφείς, -εῖσα, -ἐν (ἐστράφη < στρέφομαι)
 συλλεγείς, -εῖσα, -ἐν (συνελέγην < συλλέγομαι)
 τραπείς, -εῖσα, -ἐν (ἐτράπη < τρέπομαι)
 τραφείς, -εῖσα, -ἐν (ἐτράφη < τρέφομαι)
 φανείς, -εῖσα, -ἐν (ἐφάνην < φαίνομαι)
 φυείς, -εῖσα, -ἐν (ἐφύην < φύομαι)
 χαρείς, -εῖσα, -ἐν (ἐχάρην < χαίρομαι)
 ἰείς, ἰεῖσα, ἰὲν (μτχ. ενεστ. ἴημι)
 τιθείς, τιθεῖσα, τιθὲν (μτχ. ενεστ. τίθημι)

1. –οὓς, -οῦσα, -ὸν | **ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν** (μτχ. ενεστώτα του δίδωμι)

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	διδοὺς	ἡ	διδοῦσα	τὸ	διδόν
Γεν.	τοῦ	διδόντος	τῆς	διδούσης	τοῦ	διδόντος
Δοτ.	τῷ	διδόντι	τῇ	διδούσῃ	τῷ	διδόντι
Αιτ.	τὸν	διδόντα	τὴν	διδοῦσαν	τὸ	διδόν
Κλητ.	ὦ	διδοὺς	ὦ	διδοῦσα	ὦ	διδόν

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	διδόντες	αἱ	διδούσαι	τὰ	διδόντα
Γεν.	τῶν	διδόντων	τῶν	διδουσῶν	τῶν	διδόντων
Δοτ.	τοῖς	διδούσι	ταῖς	διδούσαις	τοῖς	διδούσι
Αιτ.	τούς	διδόντας	τάς	διδούσας	τὰ	διδόντα
Κλητ.	ὦ	διδόντες	ὦ	διδούσαι	ὦ	διδόντα

Έτσι κλίνονται και οι μετοχές:	
ὁ, ἀλούς, ἡ ἀλοῦσα, τὸ ἀλὸν	(ἀόρ. β' ἑάλων-ἤλων του ρ. ἀλίσκομαι)
ὁ γνούς, ἡ γνοῦσα, τὸ γνὸν	(ἀόρ. β' ἔγνων του γιγνώσκω καὶ οἶδα)
ὁ βιούς, ἡ βιοῦσα, τὸ βιὸν	(ἀόρ. β' ἐβίω του ζῶ)
ὁ δούς, ἡ δοῦσα, τὸ δὸν	(ἀόρ. β' ἔδωκα του δίδωμι)

2. -ύς, -ῦσα, -ὺν	ὁ δεικνύς, ἡ δεικνῦσα, τὸ δεικνὺν (μτχ. ενεστώτα του δίδωμι)
--------------------------	---

	Ενικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	ὁ δεικνύς	ἡ δεικνῦσα	τὸ δεικνὺν
Γεν.	τοῦ δεικνύντος	τῆς δεικνύσης	τοῦ δεικνύντος
Δοτ.	τῷ δεικνύντι	τῇ δεικνύσῃ	τῷ δεικνύντι
Αιτ.	τὸν δεικνύντα	τὴν δεικνύσαν	τὸ δεικνὺν
Κλητ.	ὦ δεικνύς	ὦ δεικνῦσα	ὦ δεικνὺν

	Πληθυντικός αριθμός		
	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ον.	οἱ δεικνύντες	αἱ δεικνῦσαι	τὰ δεικνύντα
Γεν.	τῶν δεικνύντων	τῶν δεικνυσῶν	τῶν δεικνύντων
Δοτ.	τοῖς δεικνύσι	ταῖς δεικνύσαις	τοῖς δεικνύσι
Αιτ.	τούς δεικνύντας	τάς δεικνύσας	τὰ δεικνύντα
Κλητ.	ὦ δεικνύντες	ὦ δεικνῦσαι	ὦ δεικνύντα

Έτσι κλίνονται και οι μετοχές:	
ὁ ἀπολλύς, ἡ ἀπολλῦσα, τὸ ἀπολλύν	(μτχ. ενεστ. ἀπόλλυμι)
ὁ μειγνύς, ἡ μειγνῦσα, τὸ μειγνύν	(μτχ. ενεστ. μείγνυμι)
ὁ ὀμνύς, ἡ ὀμνῦσα, τὸ ὀμνύν	(μτχ. ενεστ. ὀμνυμι)
ὁ ῥηγνύς, ἡ ῥηγνῦσα, τὸ ῥηγνύν	(μτχ. ενεστ. ῥήγνυμι)
ὁ ῥωννύς, ἡ ῥωννῦσα, τὸ ῥωννύν	(μτχ. ενεστ. ῥώννυμι)
ὁ δύς, ἡ δῦσα, τὸ δύν	(ἔδυν ἀόρ. β' του δύομαι)
ὁ φύς, ἡ φῦσα, τὸ φύν	(ἔφυν ἀόρ. β' του φύομαι)
ὁ σβεννύς, ἡ σβεννῦσα, τὸ σβεννύν	(μτχ. ενεστ. σβέννυμι)
ὁ κεραννύς, ἡ κεραννῦσα, τὸ κεραννύν	(μτχ. ενεστ. κεράννυμι)
ὁ ἀμφιεννύς, ἡ ἀμφιεννῦσα, τὸ ἀμφιεννύν	(μτχ. ενεστ. ἀμφιέννυμι)
ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν	(μτχ. ενεστ. ζεύγνυμι)
ὁ ζωννύς, ἡ ζωννῦσα, τὸ ζωννύν	(μτχ. ενεστ. ζώννυμι)
ὁ καταγνύς, ἡ καταγνῦσα, τὸ καταγνύν	(μτχ. ενεστ. κατάγνυμι)
ὁ κρεμαννύς, ἡ κρεμαννῦσα, τὸ κρεμαννύν	(μτχ. ενεστ. κρεμάννυμι)
ὁ πηγνύς, ἡ πηγνῦσα, τὸ πηγνύν	(μτχ. ενεστ. πήγνυμι)

3. -ων, -ουσα, -ον	ὁ λύων, ἡ λύουσα, τὸ λῦον (μτχ. ενεστώτα του λύω)
---------------------------	--

	Ενικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	λύων	ἡ	λύουσα	τὸ	λῦον
Γεν.	τοῦ	λύοντος	τῆς	λυούσης	τοῦ	λύοντος
Δοτ.	τῷ	λύοντι	τῇ	λυούσῃ	τῷ	λύοντι
Αιτ.	τὸν	λύοντα	τὴν	λύουσαν	τὸ	λῦον
Κλητ.	ὦ	λύων	ὦ	λύουσα	ὦ	λῦον

	Πληθυντικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	λύοντες	αἱ	λύουσai	τὰ	λύοντα
Γεν.	τῶν	λύόντων	τῶν	λυουσῶν	τῶν	λύόντων
Δοτ.	τοῖς	λύουσι	ταῖς	λυούσαις	τοῖς	λύουσι
Αιτ.	τούς	λύοντας	τάς	λυούσας	τὰ	λύοντα
Κλητ.	ὦ	λύοντες	ὦ	λύουσai	ὦ	λύοντα

4. -ών, -οῦσα, -όν	ὁ φυγών, ἡ φυγοῦσα, τὸ φυγόν (μτχ. αορ. β')
---------------------------	--

	Ενικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	φυγών	ἡ	φυγοῦσα	τὸ	φυγόν
Γεν.	τοῦ	φυγόντος	τῆς	φυγούσης	τοῦ	φυγόντος
Δοτ.	τῷ	φυγόντι	τῇ	φυγούσῃ	τῷ	φυγόντι
Αιτ.	τὸν	φυγόντα	τὴν	φυγοῦσαν	τὸ	φυγόν
Κλητ.	ὦ	φυγών	ὦ	φυγοῦσα	ὦ	φυγόν

	Πληθυντικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	φυγόντες	αἱ	φυγοῦσαι	τὰ	φυγόντα
Γεν.	τῶν	φυγόντων	τῶν	φυγουσῶν	τῶν	φυγόντων
Δοτ.	τοῖς	φυγοῦσι	ταῖς	φυγούσαις	τοῖς	φυγοῦσι
Αιτ.	τούς	φυγόντας	τάς	φυγούσας	τὰ	φυγόντα
Κλητ.	ὦ	φυγόντες	ὦ	φυγοῦσαι	ὦ	φυγόντα

Ἔτσι κλίνονται και οι μετοχές:	
Ενεργητικού Ενεστώτα	Ενεργητικού Αορίστου β'
ἄγων, ἄγουσα, ἄγον	ἀγαγών, ἀγαγοῦσα, ἀγαγόν
ἁμαρτάνων, ἁμαρτάνουσα, ἁμαρτάνον	ἁμαρτόν, ἁμαρτοῦσα, ἁμαρτόν
ἀπαγορεύω, ἀπαγορεύουσα, ἀπαγορεύον	ἀπειπών, ἀπειποῦσα, ἀπειπὸν
βάλλων, βάλλουσα, βάλλων	βαλὼν, βαλοῦσα, βαλὸν

(ὁ αἰρῶν, ἡ αἰροῦσα, τὸ αἰροῦν) εἶλον	έλων, ἐλοῦσα, ἐλὼν
ὁ ἰών, ἡ ἰοῦσα, τὸ ἰὼν (ἔρχομαι)	έλθων, ἐλθοῦσα, ἐλθὼν
εὐρίσκων, εὐρίσκουσα, εὐρίσκων	εὐρών, εὐροῦσα, εὐρὼν
ἔχων, ἔχουσα, ἔχον	σχών, σχοῦσα, σχὼν
λαγχάνων, λαγχάνουσα, λαγχάνων	λαχών, λαχοῦσα, λαχὼν
λαμβάνων, λαμβάνουσα, λαμβάνων	λαβών, λαβοῦσα, λαβὼν
λανθάνων, λανθάνουσα, λανθάνων	ών, οὔσα, ὄν
λέγων, λέγουσα, λέγον	εἰπών, εἰποῦσα, εἰπὼν
λείπων, λείπουσα, λείπων	λιπών, λιποῦσα, λιπὼν
ὀφείλων, ὀφείλουσα, ὀφείλων	ὀφελών, ὀφελοῦσα, ὀφελὼν
ὀφλισκάνων, ὀφλισκάνουσα, ὀφλισκάνων	ὀφλών, ὀφλοῦσα, ὀφλὼν
πάσχων, πάσχουσα, πάσχων	παθών, παθοῦσα, παθὼν
πείθων, πείθουσα, πείθων	πιθών, πιθοῦσα, πιθὼν
πίπτων, πίπτουσα, πίπτων	πεσών, πεσοῦσα, πεσὼν
τέμνων, τέμνουσα, τέμνων	τεμών, τεμοῦσα, τεμὼν
τίκτων, τίκτουσα, τίκτων	τεκών, τεκοῦσα, τεκὼν
τρέπων, τρέπουσα, τρέπων	τραπών, τραποῦσα, τραπὼν
τρέχων, τρέχουσα, τρέχων ἢ θέων, θέουσα, θέων	δραμών, δραμοῦσα, δραμὼν
τυγχάνων, τυγχάνουσα, τυγχάνων	τυχών, τυχοῦσα, τυχὼν
φέρων, φέρουσα, φέρον	ἐνεγκών, ἐνεγκοῦσα, ἐνεγκὼν
φεύγων, φεύγουσα, φεῦγον κ.ά.	φυγών, φυγοῦσα, φυγὼν κ.ά.

5. -ῶν, -ῶσα, -ῶν	ὁ τιμῶν, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν (μτχ. ενεστώτα συνηρημένου σε -άω-ῶ)
-------------------	--

Ενικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	τιμῶν	ἡ	τιμῶσα	τὸ	τιμῶν
Γεν.	τοῦ	τιμῶντος	τῆς	τιμώσης	τοῦ	τιμῶντος
Δοτ.	τῷ	τιμῶντι	τῇ	τιμώσῃ	τῷ	τιμῶντι
Αιτ.	τὸν	τιμῶντα	τὴν	τιμῶσαν	τὸ	τιμῶν
Κλητ.	ῶ	τιμῶν	ῶ	τιμῶσα	ῶ	τιμῶν

Πληθυντικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	τιμῶντες	αἱ	τιμῶσαι	τὰ	τιμῶντα
Γεν.	τῶν	τιμώντων	τῶν	τιμωσῶν	τῶν	τιμώντων
Δοτ.	τοῖς	τιμῶσι	ταῖς	τιμώσαις	τοῖς	τιμῶσι
Αιτ.	τούς	τιμῶντας	τάς	τιμώσας	τὰ	τιμῶντα
Κλητ.	ῶ	τιμῶντες	ῶ	τιμῶσαι	ῶ	τιμῶντα

Έτσι κλίνονται και οι μετοχές:	
ὀρῶν, ὀρῶσα, ὀρῶν (ὀράω-ῶ) ἀνιῶν, ἀνιῶσα, ἀνιῶν (ἀνιάω-ῶ) ἀπαντῶν, ἀπαντῶσα, ἀπαντῶν (ἀπαντάω-ῶ) βοῶν, βοῶσα, βοῶν (βοάω-ῶ) γελῶν, γελῶσα, γελῶν (γελάω-ῶ) γεννῶν, γεννῶσα, γεννῶν (γεννάω-ῶ) δαπανῶν, δαπανῶσα, δαπανῶν (δαπανάω-ῶ) δειλιῶν, δειλιῶσα, δειλιῶν (δειλιάω-ῶ) διαιτῶν, διαιτῶσα, διαιτῶν (διαιτάω-ῶ) δρῶν, δρῶσα, δρῶν (δράω-ῶ) ἐῶν, ἐῶσα, ἐῶν (έάω-ῶ) ἐρωτῶν, ἐρωτῶσα, ἐρωτῶν (ἐρωτάω-ῶ) ἡβῶν, ἡβῶσα, ἡβῶν (ἡβάω-ῶ) θηρῶν, θηρῶσα, θηρῶν (θηράω-ῶ) θλῶν, θλῶσα, θλῶν (θλάω-ῶ) κυβερνῶν, κυβερνῶσα, κυβερνῶν (κυβερνάω-ῶ) μειδιῶν, μειδιῶσα, μειδιῶν (μειδιάω-ῶ) μελετῶν, μελετῶσα, μελετῶν (μελετάω-ῶ) μεριμνῶν, μεριμνῶσα, μεριμνῶν (μεριμνάω-ῶ) νικῶν, νικῶσα, νικῶν (νικάω-ῶ) ὀρῶν, ὀρῶσα, ὀρῶν (ὀράω-ῶ) ὀρμῶν, ὀρμῶσα, ὀρμῶν (ὀρμάω-ῶ)	πηδῶν, πηδῶσα, πηδῶν (πηδάω-ῶ) σιωπῶν, σιωπῶσα, σιωπῶν (σιωπάω-ῶ) σπῶν, σπῶσα, σπῶν (σπάω-ῶ) τελευτῶν, τελευτῶσα, τελευτῶν (τελευτάω-ῶ) τλῶν, τλῶσα, τλῶν (τλάω-ῶ) τολμῶν, τολμῶσα, τολμῶν (τολμάω-ῶ) φοιτῶν, φοιτῶσα, φοιτῶν (φοιτάω-ῶ) χαλῶν, χαλῶσα, χαλῶν (χαλάω-ῶ) Ρήματα σε -ήω, -ῶ ζῶν, ζῶσα, ζῶν (ζήω-ζῶ) πεινῶν, πεινῶσα, πεινῶν (πεινήω-ῶ) διψῶν, διψῶσα, διψῶν (διψήω-ῶ) Μέλλοντες σε -ῶ (εξαίρεσεις: κατά το τιμάω-ῶ) ἐλῶν, ἐλῶσα, ἐλῶν (ἐλῶ = μέλλ. του ἐλαύνω) ἐξετῶν, ἐξετῶσα, ἐξετῶν (ἐξετῶ = μέλλ. του ἐξετάζω) βιβῶν, βιβῶσα, βιβῶν (βιβῶ = μέλλ. του βιβάζω) κερῶν, κερῶσα, κερῶν (κερῶ = μέλλ. του κεράννυμι) σκεδῶν, σκεδῶσα, σκεδῶν (σκεδῶ = μέλλ. του σκεδάννυμι) κ.ά.

10.-ῶν, -οῦσα, -οῦν	ὁ ποιῶν, ἡ ποιοῦσα, τὸ ποιοῦν // ὁ δουλῶν, ἡ δουλοῦσα, τὸ δουλοῦν (μτχ. ενεστῶτα συνηρημένων σε -έω-ῶ και -όω -ῶ)
---------------------	---

Ενικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	ποιῶν	ἡ	ποιοῦσα	τὸ	ποιοῦν
Γεν.	τοῦ	ποιοῦντος	τῆς	ποιούσης	τοῦ	ποιοῦντος
Δοτ.	τῷ	ποιοῦντι	τῇ	ποιούσῃ	τῷ	ποιοῦντι
Αιτ.	τὸν	ποιοῦντα	τὴν	ποιοῦσαν	τὸ	ποιοῦν
Κλητ.	ῶ	ποιῶν	ῶ	ποιοῦσα	ῶ	ποιοῦν

Πληθυντικός αριθμός						
Αρσενικό			Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	ποιοῦντες	αἱ	ποιοῦσαι	τὰ	ποιοῦντα
Γεν.	τῶν	ποιοούντων	τῶν	ποιουσῶν	τῶν	ποιοούντων
Δοτ.	τοῖς	ποιοῦσι	ταῖς	ποιούσαις	τοῖς	ποιοῦσι
Αιτ.	τούς	ποιοῦντας	τάς	ποιούσας	τὰ	ποιοῦντα
Κλητ.	ῶ	ποιοῦντες	ῶ	ποιοῦσαι	ῶ	ποιοῦντα

-ῶν, -οῦσα, -οῦν	ὁ δουλῶν, ἡ δουλοῦσα, τὸ δουλοῦν (μτχ. ενεστώτα συνηρημ. σε -έω, -ῶ)
------------------	--

	Ενικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	δουλῶν	ἡ	δουλοῦσα	τὸ	δουλοῦν
Γεν.	τοῦ	δουλοῦντος	τῆς	δουλούσης	τοῦ	δουλοῦντος
Δοτ.	τῷ	δουλοῦντι	τῇ	δουλούσῃ	τῷ	δουλοῦντι
Αιτ.	τὸν	δουλοῦντα	τὴν	δουλοῦσαν	τὸ	δουλοῦν
Κλητ.	ῶ	δουλῶν	ῶ	δουλοῦσα	ῶ	δουλοῦν

	Πληθυντικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	δουλοῦντες	αἱ	δουλοῦσαι	τὰ	δουλοῦντα
Γεν.	τῶν	δουλούντων	τῶν	δουλουσῶν	τῶν	δουλούντων
Δοτ.	τοῖς	δουλοῦσι	ταῖς	δουλούσαις	τοῖς	δουλοῦσι
Αιτ.	τούς	δουλοῦντας	τάς	δουλούσας	τὰ	δουλοῦντα
Κλητ.	ῶ	δουλοῦντες	ῶ	δουλοῦσαι	ῶ	δουλοῦντα

Ἔτσι κλίνονται και οι μετοχές (-ῶν, -οῦσα, -οῦν):

Α. Των συνηρημένων ρημάτων σε -έω -ῶ

ἀγνοῶν, ἀγνοοῦσα, ἀγνοοῦν (ἀγνοέω-ῶ) ἀγανακτῶν, -οῦσα, οὔν (ἀγανακτέω-ῶ) ἀδικῶν, -οῦσα, -οῦν (ἀδικέω-ῶ) ἄθυμῶν, ἄθυμοῦσα, ἄθυμοῦν (ἄθυμέω-ῶ) αἰνῶν, αἰνοῦσα, αἰνοῦν (αἰνέω-ῶ) αἰρῶν, αἰροῦσα, αἰροῦν (αἰρέω-ῶ) αἰτῶν, αἰτοῦσα, αἰτοῦν (αἰτέω-ῶ) ἀκολουθῶν, ἀκολουθοῦσα, ἀκολουθοῦν (ἀκολουθέω-ῶ) ἀμελῶν, ἀμελοῦσα, ἀμελοῦν (ἀμελέω-ῶ) ἀπορῶν, ἀποροῦσα, ἀποροῦν (ἀπορέω-ῶ) ἀσθενῶν, ἀσθενοῦσα, ἀσθενοῦν (ἀσθενέω-ῶ) ἀσκῶν, ἀσκοῦσα, ἀσκοῦν (ἀσκέω-ῶ) βοηθῶν, βοηθοῦσα, βοηθοῦν (βοηθέω-ῶ) δῶν, δοῦσα, δοῦν (δέω-ῶ = δένω) δοκῶν, δοκοῦσα, δοκοῦν (δοκέω-ῶ) δυστυχῶν, δυστυχοῦσα, δυστυχοῦν (δυσπράξω-ῶ) ἐννοῶν, ἐννοοῦσα, ἐννοοῦν (ἐννοέω-ῶ) ἐνοχλῶν, ἐνοχλοῦσα, ἐνοχλοῦν (ἐνοχλέω-ῶ) ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμοῦσα, ἐπιθυμοῦν (ἐπιθυμέω-ῶ)	ἐπιχειρῶν, ἐπιχειροῦσα, -οῦν (ἐπιχειρέω-ῶ) λυπῶν, λυποῦσα, λυποῦν (λυπέω-ῶ) καλῶν, καλοῦσα, καλοῦν (καλέω-ῶ) μαρτυρῶν, μαρτυροῦσα, -οῦν (μαρτυρέω-ῶ) νοσῶν, νοσοῦσα, νοσοῦν (νοσέω-ῶ) οἰκῶν, οἰκοῦσα, οἰκοῦν (οἰκέω-ῶ) ὀλιγωρῶν, -οῦσα, -οῦν (ὀλιγορέω-ῶ) ὁμολογῶν, ὁμολογοῦσα, ὁμολογοῦν (ὁμολογέω-ῶ) πενθῶν, πενθοῦσα, πενθοῦν (πενθέω-ῶ) πλεονεκτῶν, -εκτοῦσα, -εκτοῦν (πλεονεκτέω-ῶ) ζητῶν, ζητοῦσα, ζητοῦν (ζητέω-ῶ) θαρρῶν, θαρροῦσα, θαρροῦν (θαρρέω-ῶ) καλῶν, καλοῦσα, καλοῦν (καλέω-ῶ) κατηγορῶν, -οῦσα, -οῦν (κατηγορέω-ῶ) κρατῶν, κρατοῦσα, κρατοῦν (κρατέω-ῶ) σκοπῶν, σκοποῦσα, σκοποῦν (σκοπέω-ῶ) τιμωρῶν, τιμωροῦσα, τιμωροῦν (τιμωρέω-ῶ) φθονῶν, φθονοῦσα, φθονοῦν (φθονέω-ῶ) ὠθῶν, ὠθοῦσα, ὠθοῦν (ὠθέω-ῶ) ὠφελῶν, ὠφελοῦσα, ὠφελοῦν (ὠφελέω-ῶ) κ.ά.
--	--

Β. Του συνηρημένου μέλλοντα σε -ῶ (κατά το ποιῶ) (ποιῶν, -οῦσα, -οῦν)	
ἄρῶν, ἄροῦσα, ἄροῦν (ἄρῶ < αἶρω) ἀπολῶν, -οῦσα, -οῦν (ἀπολῶ < ἀπόλλωμι) βαλῶν, -οῦσα, -οῦν (βαλῶ < βάλλω) ἐγερῶν, -οῦσα, -οῦν (ἐγερῶ < ἐγείρω) καθιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (καθιῶ < καθίζω) καλῶν, -οῦσα, -οῦν (καλῶ < καλῶ) ἐρῶν, ἐροῦσα, ἐροῦν (ἐρῶ < λέγω) μενῶν, -οῦσα, -οῦν (μενῶ < μένω) νεμῶν, -οῦσα, -οῦν (νεμῶ < νέμω) στελῶν, -οῦσα, -οῦν (στελῶ < στέλλω) σφαλῶν, -οῦσα, -οῦν (σφαλῶ < σφάλω) τενῶν, -οῦσα, -οῦν (τενῶ < τείνω) τεμῶν, -οῦσα, -οῦν (τεμῶ < τέμνω) φανῶν, -οῦσα, -οῦν (φανῶ < φαίνω) φθερῶν, -οῦσα, -οῦν (φθερῶ < φθείρω) γνωριῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (γνωριῶ < γνωρίζω) ἐθιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ἐθιῶ < ἐθίζω) ἐλπιδῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ἐλπιδῶ < ἐλπίζω) νεωτεριῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (νεωτεριῶ < νεωτερίζω) νομιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (νομιῶ < νομίζω)	οἰκιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (οἰκιῶ < οἰκίζω) ὀπλιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ὀπλιῶ < ὀπλίζω) ὀριῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ὀριῶ < ὀρίζω) ποριῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ποριῶ < πορίζω) τειχιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (τειχιῶ < τειχίζω) ὑβριῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ὑβριῶ < ὑβρίζω) φροντιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (φροντιῶ < φροντίζω) ψηφιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ψηφιῶ < ψηφίζω) κ.ά.
Γ. Των συνηρημένων ρημάτων σε -όω, -ῶ (-ῶν, -οῦσα, -οῦν)	
	ἄξιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ἄξιόω-ῶ) βιῶν, βιοῦσα, βιοῦν (βιόω-ῶ) δηλῶν, -οῦσα, -οῦν (δηλόω-ῶ) δηῶν, -οῦσα, -οῦν (δηόω-ῶ) ζηλῶν, -οῦσα, -οῦν (ζηλόω-ῶ) ζημιῶν, -ιοῦσα, -ιοῦν (ζημιόω-ῶ) κληρῶν, -οῦσα, -οῦν (κληρώω-ῶ) ὁμοιῶν, ὁμοιοῦσα, ὁμοιοῦν (ὁμοιόω-ῶ) ὀρθῶν, -οῦσα, -οῦν (ὀρθόω-ῶ) πληρῶν, -οῦσα, -οῦν (πληρώω-ῶ) σκηνῶν, -οῦσα, -οῦν (σκηνόω-ῶ) κ.ά.

11.-κώς, -κυῖα, -κὸς ὁ λελυκώς, ἡ λελυκυῖα, τὸ λελυκὸς (μετοχή ενεργ. παρακειμένου λέλυκα)

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	λελυκώς	ἡ	λελυκυῖα	τὸ	λελυκὸς
Γεν.	τοῦ	λελυκότος	τῆς	λελυκυίας	τοῦ	λελυκότος
Δοτ.	τῷ	λελυκότι	τῇ	λελυκυίᾳ	τῷ	λελυκότι
Αιτ.	τὸν	λελυκότα	τὴν	λελυκυῖαν	τὸ	λελυκὸς
Κλητ.	ῶ	λελυκώς	ῶ	λελυκυῖα	ῶ	λελυκὸς

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	λελυκότες	αἱ	λελυκυῖαι	τὰ	λελυκότα
Γεν.	τῶν	λελυκότων	τῶν	λελυκυῶν	τῶν	λελυκότων
Δοτ.	τοῖς	λελυκόσι	ταῖς	λελυκυίαις	τοῖς	λελυκόσι
Αιτ.	τούς	λελυκότας	τάς	λελυκυίας	τὰ	λελυκότα
Κλητ.	ῶ	λελυκότες	ῶ	λελυκυῖαι	ῶ	λελυκότα

12.(π, φ, γ, χ, θ)-ώς, (π, φ, γ, χ, θ)-υῖα, (π, φ, γ, χ, θ)-ὄς	ὁ γεγωνός (λελοιπός, εἰληφός, πεπραγός, εἰληχός, λεληθός) ἡ γεγωνυῖα (λελοιπυῖα, εἰληφυῖα, πεπραγυῖα, εἰληχυῖα, λεληθυῖα) τὸ γεγωνὸς (λελοιπός, εἰληφός, πεπραγός, εἰληχός, λεληθός)
--	--

Ενικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	γεγωνός	ἡ	γεγωνυῖα	τὸ	γεγωνός
Γεν.	τοῦ	γεγονότος	τῆς	γεγωνυῖας	τοῦ	γεγοντος
Δοτ.	τῷ	γεγονότι	τῇ	γεγωνυῖα	τῷ	γεγονότι
Αιτ.	τὸν	γεγονότα	τὴν	γεγωνυῖαν	τὸ	γεγωνός
Κλητ.	ῶ	γεγωνός	ῶ	γεγωνυῖα	ῶ	γεγωνός

Πληθυντικός αριθμός						
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	γεγονότες	αἱ	γεγωνυῖαι	τὰ	γεγονότα
Γεν.	τῶν	γεγονότων	τῶν	γεγωνυῶν	τῶν	γεγονότων
Δοτ.	τοῖς	γεγονόσι	ταῖς	γεγωνυῖαις	τοῖς	γεγονόσι
Αιτ.	τούς	γεγονότας	τάς	γεγωνυῖας	τὰ	γεγονότα
Κλητ.	ῶ	γεγονότες	ῶ	γεγωνυῖαι	ῶ	γεγονότα

Ἔτσι κλίνονται και οι μετοχές:	
A. σε -κός, -κυῖα, -κός ἡρκώς, ἡρκυῖα, ἡρκὸς (ἦρκα < αἶρω) ἐαλωκώς, -κυῖα, -κός (ἐάλωκα < ἀλίσκομαι) τεθνηκώς, κυῖα, κὸς (τέθνηκα < ἀποθνήσκω) ἡμαρτηκώς, -κυῖα, -κός (ἡμάρτηκα < ἀμαρτάνω) ἀπολωλεκώς, ἀπολωλεκυῖα, ἀπολωλεκὸς (ἀπολώλεκα < ἀπόλλυμι) βεβηκώς, -κυῖα, -κός (βέβηκα < βαίνω) βεβληκώς, -κυῖα, -κός (βέβληκα < βάλλω) ἐγνωκώς, -κυῖα, -κός (ἔγνωκα < γινώσκω) δεδοικώς (ἡ δεδιώς), δεδοικυῖα (ἡ δεδιυῖα), δεδοικὸς (ἡ δεδιὸς) [δέδοικα (ἡ δέδια): πρκ. με σημασία ενεστώτα] εἰακώς, εἰακυῖα, εἰακὸς (εἶακα < ἐάω, ἐῶ) ἐληλακώς, -κυῖα, -κός (ἐλήλακα < ἐλαύνω) εἰλκυκώς, -κυῖα, -κός (-εἰλκυκα (σύνθετος) < ἔλκω) ἡρωτηκώς, -κυῖα, -κός (ἡρώτηκα < ἐρωτῶ) ἐδηδοκώς, -κυῖα, -κός (ἐδήδοκα < ἐσθίω) η(ε)ῦρηκώς, -κυῖα, -κός (η(ε)ῦρηκα < εὕρισκω) ἐσχηκώς, -κυῖα, -κός (ἔσχηκα < ἔχω) εἰκώς, εἰκυῖα, εἰκὸς (εἶκα < ἴημι)	τεθει(η)κώς, -κυῖα, -κὸς (τέθει(η)κα < τίθημι) τετοκώς, -κυῖα, -κὸς (τέτοκα < τίκτω) τετμηκώς, -κυῖα, -κὸς (τέτμηκα < τέμνω) τετι(ει)κώς, -κυῖα, -κὸς (τέτι(ει)κα < τίνω = πληρώνω) δεδραμηκώς, -κυῖα, -κὸς (δεδράμηκα < τρέχω) τετυχηκώς, -κυῖα, -κὸς (τετύχηκα < τυγχάνω) πεφαγκώς, -κυῖα, -κὸς (πέφαγκα < φαίνω) ἐφθαρκώς, -κυῖα, -κὸς (ἐφθαρκα < φθείρω) πεφυκώς, -κυῖα, -κὸς (πέφυκα < φύομαι) B. σε - ὢς, -υῖα, -ὄς γεγωνός, -νυῖα, -νὸς (γέγονα < γίγνομαι) ἀκηκώς, -κουῖα, -κοδς (ἀκήκοα < ἀκούω) ἐγρηγορώς, -ρυῖα, -ρὸς (ἐγρήγορα < ἐγείρω) δεδιώς, δεδιυῖα, δεδιὸς (δέδια ἡ δέδοικα) ἀπολωλώς, -λυῖα, -λὸς (ἀπόλωλα < ἀπόλλυμαι) πεφηνώς, -νυῖα, -νὸς (πέφηνα < φαίνομαι) Γ. σε -χός, -χυῖα, -χὸς // -γός, -γυῖα, -γὸς (ουρανικόληκτα)* ἡχώς (ἀγχοχός) , ἡχυῖα (ἀγχοχυῖα), ἡχὸς

καθεστηκώς, -κυῖα, -κὸς (καθέστηκα < καθίσταμαι) κεκμηκώς, -κυῖα, -κὸς (κέκμηκα < κάμνω) κεκλήκώς, -κυῖα, -κὸς (κέκληκα < καλέω-ῶ) εἰρηκώς, -κυῖα, -κὸς (εἴρηκα < λέγω) μεμαθηκώς, -κυῖα, -κὸς (μεμάθηκα < μανθάνω) μεμενηκώς, -κυῖα, -κὸς (μεμένηκα < μένω) νενεμηκώς, -κυῖα, -κὸς (νενέμηκα < νέμω) ὁμωμοκώς, -κυῖα, -κὸς (ὁμώμοκα < ὁμνυμι) ἐο(ω)ρακώς, -κυῖα, -κὸς (ἐό(ώ)ρακα < ὁράω-ῶ) ὠφειληκώς, -κυῖα, -κὸς (ὠφείληκα < ὀφείλω) ὠφληκώς, -κυῖα, -κὸς (ὠφληκα < ὀφλισκάνω) πεπληκώς, -κυῖα, -κὸς (πέπληκα < πίμπλημι) πεπωκώς, -κυῖα, -κὸς (πέπωκα < πίνω) πεπτωκώς, -κυῖα, -κὸς (πέπτωκα < πίπτω) πεπλευκώς, -κυῖα, -κὸς (πέπλευκα < πλέω) πεπνευκώς, -κυῖα, -κὸς (πέπνευκα < πνέω) ἐρρηκώς, -κυῖα, -κὸς (ἐρρήκα < ῥέω) τετακώς, -κυῖα, -κὸς (τέτακα < τείνω) τετμηκώς, -κυῖα, -κὸς (τέτμηκα < τείνω)	(ἀγιοχὸς) (ἦχα (ἀγήοχα) < ἄγω) ἀνεωχ(γ)ώς, -χ(γ)υῖα, -χ(γ)ὸς (ἀνέωχ(γ)α < ἀνοίγω) δεδειχώς, -χυῖα, -χὸς (δέδειχα < δείκνυμι) εἰληχώς, -χυῖα, -χὸς (εἴληχα < λαγχάνω) πεπραχώς, -χυῖα, -χὸς (πέπραχα < πράττω) ἐνηνοχώς, -χυῖα, -χὸς (ἐνήνοχα < φέρω) τεταχώς, -χυῖα, -χὸς (τέταχα < τάττω) ὀρωρυχώς, -χυῖα, -χὸς (ὀρώρυχα < ὀρύττω) εἰληχώς, χυῖα, χὸς (εἴληχα < λαγχάνω) μεμειχώς, χυῖα, χὸς (μέμειχα < μείγνυμι) ἐρρηχώς, χυῖα, χὸς (ἐρρηχα < ῥήγνυμι) συνειλοχώς, -χυῖα, -χὸς (συνείλοχα < συλλέγω) ἐνηνοχώς, -χυῖα, -χὸς (ἐνήνοχα < φέρω) κατεαγώς, -γυῖα, -γὸς (κατέαγα < κατάγνυμι) κεκραγώς, χυῖα, χὸς (κέκραγα < κράζω) πεπηγώς, γυῖα, γὸς (πέπηγα < πήγνυμι) ἐρρωγώς, -γυῖα, -ωχὸς (ἐρρωγα < ῥήγνυμι) πεπληγώς, -γυῖα, -γὸς (πέπληγα < πλήττω) πεφευγώς, -γυῖα, -γὸς (πέφευγα < φεύγω)
--	---

Δ. σε -φώς, -φυῖα, -φὸς // -πώς, -πυῖα, -πὸς (χειλικόληκτα)* εἰληφώς, -φυῖα, -φὸς (εἴληφα < λαμβάνω) κεκλοφώς, -φυῖα, -φὸς (κέκλοφα < κλέπτω) ἐστροφώς, -φυῖα, -φὸς (ἔστροφα < στρέφω) τετροφώς, -φυῖα, -φὸς (τέτροφα < τρέπω) τετροφώς, -φυῖα, -φὸς (τέτροφα ποιητ. < τρέφω) λέλοιπώς, -πυῖα, -πὸς (λέλοιπα < λείπω) ὀπωπώς, -πυῖα, -πὸς (ὀπωπα ποιητ. < ὁράω-ῶ)	Ε. σε -θώς, -θυῖα, -θὸς (οδοντικόληκτα)* εἰωθώς, εἰωθυῖα, εἰωθὸς (εἴωθα: πρκ. με σημασία ενεστώτα) ἐληλυθώς, -θυῖα, -θὸς (ἐλήλυθα < ἔρχομαι) λεληθώς, θυῖα, θὸς (λέληθα < λανθάνω) πεπονθώς, -θυῖα, -θὸς (πέπονθα < πάσχω) <i>*ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι καταλήξεις -χώς, -γώς, -πώς, -φώς, -θώς είναι φαινομενικές και τα σύμφωνα χ, γ, π, φ, θ αποτελούν τον χαρακτήρα του θέματος. Οι γραμματικές καταλήξεις είναι -ώς, -υῖα, -ός.</i>
---	--

13-ώς, -ῶσα, -ὼς (-ὸς)	ὁ ἐστῶς, ἡ ἐστῶσα, τὸ ἐστῶς (ἐστὸς) (β' τύπος μτχ. παρακειμένου του ἴσταμαι > ἔστηκα > ὁ ἐστηκώς και ὁ ἐστῶς (-ὸς))
------------------------	---

	Ενικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	ἐστῶς	ἡ	ἐστῶσα	τὸ	ἐστῶς (ἐστὸς)
Γεν.	τοῦ	ἐστῶτος	τῆς	ἐστῶσης	τοῦ	ἐστῶτος
Δοτ.	τῷ	ἐστῶτι	τῇ	ἐστῶσῃ	τῷ	ἐστῶτι
Αιτ.	τὸν	ἐστῶτα	τὴν	ἐστῶσαν	τὸ	ἐστῶτα
Κλητ.	ὦ	ἐστῶς	ὦ	ἐστῶσα	ὦ	ἐστῶς (ἐστὸς)

	Πληθυντικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	ἐστῶτες	αἱ	ἐστῶσαι	τὰ	ἐστῶτα
Γεν.	τῶν	ἐστῶτων	τῶν	ἐστῶσων	τῶν	ἐστῶτων
Δοτ.	τοῖς	ἐστῶσι	ταῖς	ἐστῶσαις	τοῖς	ἐστῶσι
Αιτ.	τούς	ἐστῶτας	τάς	ἐστῶσας	τὰ	ἐστῶτα
Κλητ.	ὦ	ἐστῶτες	ὦ	ἐστῶσαι	ὦ	ἐστῶτα

Ἔτσι κλίνεται και η μετοχή ὁ τεθνεὼς, ἡ τεθνεῶσα, τὸ τεθνεὼς (-ὸς) (ἀποθνήσκω > τέθνηκα)						
	Ενικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	ὁ	τεθνεὼς	ἡ	τεθνεῶσα	τὸ	τεθνεὼς (τεθνεὸς)
Γεν.	τοῦ	τεθνεῶτος	τῆς	τεθνεώσης	τοῦ	τεθνεῶτος
Δοτ.	τῷ	τεθνεῶτι	τῇ	τεθνεώσῃ	τῷ	τεθνεῶτι
Αιτ.	τὸν	τεθνεῶτα	τὴν	τεθνεῶσαν	τὸ	τεθνεῶτα
Κλητ.	ὦ	τεθνεὼς	ὦ	τεθνεῶσα	ὦ	τεθνεὼς (τεθνεὸς)

	Πληθυντικός αριθμός					
	Αρσενικό		Θηλυκό		Ουδέτερο	
Ον.	οἱ	τεθνεῶτες	αἱ	τεθνεῶσαι	τὰ	τεθνεῶτα
Γεν.	τῶν	τεθνεῶτων	τῶν	τεθνεῶσων	τῶν	τεθνεῶτων
Δοτ.	τοῖς	τεθνεῶσι	ταῖς	τεθνεῶσαις	τοῖς	τεθνεῶσι
Αιτ.	τούς	τεθνεῶτας	τάς	τεθνεῶσας	τὰ	τεθνεῶτα
Κλητ.	ὦ	τεθνεῶτες	ὦ	τεθνεῶσαι	ὦ	τεθνεῶτα

